

[H. C. Toft.]

terne med landbrugserhvervet, der er kommet i vanskeligheder.

Det er vor opfattelse, at en samling af det europæiske markedsområde vil medføre nye indkomstmuligheder på adskillige hundrede millioner kroner for det danske landbrug. Det vil derved også i fremtiden blive et erhverv, der kan og vil bidrage til beskæftigelse og indkomster for store befolkningsgrupper under det større europæiske markedsområde. Også dette tilsiger os, at der må fremmes en lovgivning, så dette erhverv ikke knuses økonomisk.

De veje, vi i denne situation i særlig grad fremfører som anvendelige, er en fornuftig kornordning for foderkorn, helst kombineret med en brødkornordning, en lettelse af landbrugets ejendomsskatter, så de tyngende byrder, som de sognekommunale grundskatter er for mange, lettes, og flere midler til den såkaldte dispositionsfond, hvis midler skal anvendes til at fremme afsætningen af danske landbrugsvarer ude i verden. Vi ønsker at videreføre lovgivningen om gødningstilskuddet, der billiggør produktionen, og vi ønsker at støtte den sektor i landbrugserhvervet, kvægsektoren, der rammes særlig hårdt af fællesmarkedsbestemmelserne. Vi ønsker at gøre det ved at støtte mælkeproduktionen og kødproduktionen, ligesom vi ønsker hjemmemarkedsordningerne videreført. Jeg vil til slut sige, at vi lægger ikke mindst vægt på at kunne støtte de unge landmænd, der står over for at skulle etablere sig.

På denne baggrund tilsiger jeg en velvillig behandling af lovforslagene under det kommende udvalgsarbejde.

Morten Lange: De lovforslag, som her er sat til forhandling, er som bekendt resultatet af regeringens forhandlinger med landbrugsorganisationer.

Jeg er ganske enig med hr. Chr. Rasmussen i, at den måde, vi herved får forelagt spørgsmålet om landbrugsstøtten på, den måde, beregningerne bliver foretaget på, den måde, lovforslagene i det hele taget er fremkommet på, er en uacceptabel sammenblanding af nogle arbejdsmarkedsforhandlinger på et forholdsvist snævert område og landbrugets kompensationsmuligheder. Jeg synes, at regeringen meget alvor-

ligt må overveje at finde frem til forhandlingsmåder, hvad angår landbrugets forhold, som ikke giver en sådan sammenkædning. Jeg er ikke i tvivl om, at selve spørgsmålet om lønningerne inden for denne del af arbejdsmarkedet næppe kan have en så afgørende betydning for landbrugets forhold, at en sådan sammenkædning er rimelig. For mig står det tværtimod som en ganske urimelig sammenkædning, og jeg vil tro, at ikke mindst landbruget ville stå sig særdeles vel ved ikke i fremtiden at gå ind i en sådan sammenkobling med lønforhandlinger. Det er på kanten af, hvad det overhovedet er muligt at føre en forhandling om på det pågældende, vigtige lovgivningsområde.

Jeg er meget interesseret i at høre, om landbrugsministeren her i dag har nogle tanker om, hvordan disse forhandlinger i fremtiden skal føres. Jeg håber i hvert fald, det er sidste gang, vi står over for en sammenkædning som den, vi har haft denne gang. Den har på befolkningen i dette land gjort et overordentlig ubehageligt indtryk, og jeg håber som sagt, at vi kan finde frem til andre veje. Men nu har disse forhandlinger altså været ført, disse lovforslag er her, og vi bliver så nødt til at prøve på at tage stilling til dem.

Jeg skal med det samme medgive, at jeg forstår udmærket vel, at regeringen ved udformningen af disse lovforslag, sådan som hele denne sammenkædning har været, i realiteten har været i noget, der minder om en tvangssituation, og de bemærkninger, jeg fremsætter, skal netop under indtrykket heraf have et passende tilbageholdende præg, men derfor bliver jeg naturligvis alligevel nødt til at komme med en række bemærkninger, hvoraf nogle vil være kritiske.

Min kritik drejer sig i første omgang og især om kornlovsforslaget. Vi har diskuteret kornlove i det høje ting ved så utallige lejligheder, at det næsten er utåleligt at gentage, hvad man selv har sagt så mange gange, men der er ikke ændret noget i billedet: at vi, hvad angår kornet, har en ganske særpræget ordning, som adskiller sig fra alle vore øvrige landbrugsordninger, og som efter min mening, netop fordi den har fungeret i så mange år, har givet en forvriddning af vor landbrugsstruktur, som jeg mener i høj grad er uheldig.